

Vysoká škola Cevro Institut

Římské právo, odpovědi na otázky

Dominik Bálint

Praha 2020

Obsah

1	Prá	vní otázky
	1.1	Otázka první, citační zákon
	1.2	Otázka druhá, sv. Ivo, patron všech právníků
	1.3	Otázka třetí, vražda ženy
	1.4	Otázka čtvrtá, ovdovělá žena a změna právního postavení její
		rodiny
	1.5	Otázka pátá, nalezenec u cesty
	1.6	Otázka šestá, vlastník domu na vinici
	1.7	Otázka sedmá, teorie právního úkonu
	1.8	Otázka osmá, pohledávka z hazardních her
	1.9	Otázka devátá, koupě otroka
	1.10	Otázka desátá, vykoupení otroka
2	Zdro	oje

1 Právní otázky

1.1 Otázka první, citační zákon

Otázka

Podle citačního zákona se řešila právní otázka, na níž měli shodný názor Ulpianus a Modestinus, opačný názor měli Papinianus a Gaius, Paulus se k řešení nevyjádřil. Podle jakého názoru bylo rozhodnuto, a proč?

$Odpov\check{e}\check{d}$

V tomto případě se jedná o rovnost hlasů, tedy dva hlasy proti dvoum hlasům. Z tohoto důvodu se dle konstitucí Východořímského císaře Theodosia II. a Západořímského císaře Valentiána III. rozhodovalo dle Papiánova názoru¹.

1.2 Otázka druhá, sv. Ivo, patron všech právníků Otázka

Patron právníků sv. Ivo na slavném sousoší drží v ruce Justiniánovu kodifikaci. Nasměrujte zájemce, kde přesně toto sousoší nalezne.

$Odpov\check{e}\check{d}$

Socha svatého Ivo Bretaňského od sochaře Matyáše Bernarda Brauna se jako součást rozsáhlejšího sousoší nachází v Praze na Karlově mostě, přesněji se jedná o první sochu po levé straně při chůzi z Karlovi ulice, respektive z Křížovnického náměstí, směrem k Malostranskému náměstí².

1.3 Otázka třetí, vražda ženy

Otázka

Podle Pliniovy Přírodní historie A. M. varoval svoji manželku, aby neupíjela víno ze sudu ve vinném sklepě. Když zjistil, že varování neuposlechla, zabil ji. Stalo se tak na počátku republiky. Jaký byste předpověděli výsledek soudního řízení s obžalovaným A. M.? Pro zájemce i otázka, jaké jméno se skrývá za iniciálami.

¹Bartošek Milan and Javorský Jan. *Encyklopedie římského práva*. Praha: Panorama, 1981. Strana 102.

²Sv. Ivo — Muzeum Karlova Mostu. URL: http://www.muzeumkarlovamostu.cz/cz/karluv-most/sochy-na-moste/sv-ivo (visited on 04/26/2020).

$Odpov\check{e}\check{d}$

Z prvu bych chtěl říci, že můj pohled na tento případ není jednoznačný. S ohledem na Bonnie MacLachlan, která ve své knize "Women in Ancient Rome" tvrdí, že Pliniem výše popsaná situace se stala už za dob vlády Romula, tedy prvního Římského krále³, kdy byl Řím teprve královstvím, a je tedy přímo v rozporu s informací uvedenou v položené otázce. Tuto diskrepanci však nelze jednodušše přehlídnout, neboť na ní záleží přesnější určení času, ve kterém se tato událost stala a s ohledem na to i právo platné v dané době. Pokud bychom uvažovali, že k danému činu došlo ještě za vlády Romula, jednalo by se o dobu, ze které nemáme dochované žádné rozsáhlejší záznamy týkající se Římského prváva a lze uzavřít, že se Římané v této době řídili výhradně obyčejovým právem a právo obecně bylo založeno na bázni z bohů. Na otázku v takovém případě nelze jasně odpovědět, ale lze se domnívat, že by muž potrestán nebyl⁴.

Pokud bychom však uvažovali, že se tato situace stala na začátku Římské republiky, tak by se mohlo jednat o období, ve kterém již platil *Lex duodecim tabularum*, v překladu zákon dvanácti desek, tedy o období poloviny pátého století před naším letopočtem. Zde lze usuzovat, ačkoliv to dochované části tohoto zákona přímo nestanovují⁵, že v silně patriarchální Římské rodině, kde manželka a potomci byli pouhými objekty práva, by manžel s největší pravděpodobností měl právo zabít svoji ženu z důvodu konzumace vína⁶

Je důležité poznamenat, že žena měla v tomto období zakázáno cizoložství pod trestem smrti a stejně tak nesměla konzumovat ani víno, neboť to ženu povzbuzovalo k oplzlosti a v konečném důsledku tak mohlo zapříčinit cizoložství. Proto bylo i samotná konzumace alkoholu ženou zakázána a trestána stejným způsobem⁷.

S ohledem na čtvrtou tabulku zákona dvanácti desek, která v části 2a stanoví, že otec má moc nad životem a smrtí svého syna⁸ tamtéž není důvod nepředpokládat,

 $^{^3} Bonnie MacLachlan. Women in Ancient Rome: A Sourcebook. Bloomsbury Academic, 2013. ISBN: 978-1-4411-7749-0.$

⁴BLAHO, Peter, HARAMIA, Ivan. a ŽIDLICKÁ, Michaela. *Základy rímskeho práva.* 1. vyd. Bratislava: Manz, 1997. ISBN: 80-85719-07-X.

 $^{^5}Lex~XII~Tabularum~(~English~translation:ARS~). URL: https://droitromain.univ-grenoble-alpes.fr/Anglica/twelve_Johnson.html~(visited~on~04/26/2020).$

⁶Dle samotného Ulpiána pravomoc patera familias nad synem a manželkou byla velmi široká. V případě dospělého syna byl neomezeným soudcem nad dětmi a nad manželkou in manu, a za jejich prohřešky mohl dát jakýkoliv trest, i trest smrti. takže smrt musela přijít jako následek jistého protiprávního jednání. PF se musel poradit s příbutnými, pokud tak neučinil, mohl být stíhán již za republiky censorskou důtkou, podle císařské administrativy si musel nechat rozsudek smrti schválit státním úřadem. Zde se však bavíme o zdroji z pozdější doby, myslím si však, že je zajímavé ho zmínit.

 $^{^7\}mathrm{Philip}$ S. White and H. R. Pleasants. The War of Four Thousand Years. Harvard: Griffith & Simon, 1846.

⁸Lex XII Tabularum (English translation: ARS). URL: https://droitromain.univ-grenoble-alpes.fr/Anglica/twelve_Johnson.html (visited on 04/26/2020).

že obdobnou moc by neměl i nad svojí manželkou. Na tento názor však existují i protiargumenty, jeden z nich poskytuje emeritní profesorka Římského práva na Standfordské univerzitě Susan Treggiari. Ta tvrdí, že komentáře starověkých právníků jsou příliš nejasné, aby jednoznačně podpořily jakýkoli jednoznačný závěr, a že je možné chápat zákony tak, že spíše než manželovi, dovolovali zabítí dané ženy, která spáchala vůči svému muži určitý zákonem odsouditelný čin, jejímu otci. Zde se však dostáváme až k době Augustově a *Lex Iulia*^{9,10}.

Zcela jasnou odpověď na tuto otázku ale však nemohu poskytnout, avšak dle Bonnie MacLachlan, Philipa S. Whita a H. R. Pleasantse byl daný můž, který se dle autorů, odkazujících se na Pliniovu Naturalis Historia, jmenoval Egnatius Meccenius byl přeci souzen, ale byl osvobozen¹¹. Uzavřel bych tedy tím, že se ohledem na fakt, že i kdybych se nedočetl, že byl Egnatius osvobozen, dovolil bych si tvrdit, že s ohledem na společenskou a právní situaci v dané době by s největší pravděpodobností nedošlo k odsouzení muže, který by byl v obdobné pozici.

1.4 Otázka čtvrtá, ovdovělá žena a změna právního postavení její rodiny

Otázka

Lucia ovdověla. Její zesnulý manžel zanechal syna a neprovdanou zletilou dceru. Jak se změnilo právní postavení pozůstalých vdovy, dcery a syna?

$Odpov\check{e}\check{d}$

Vdova osoba *Sui Iuris* pokud byla v manželství volném, pokud v přísném, tak ne. Nebo opračně, na toto se ještě musím podívat. Dcera přešla pod moc nejstaršího bratra, který se stal *Pater Familias*. Syn byl smrtí odce emancipován a stal se osobou *Susi iuris*.

1.5 Otázka pátá, nalezenec u cesty

Otázka

 $Marcus\ nalezl\ u\ cesty\ odložené\ dítě.\ O\ jeho\ matce\ nebylo\ nic\ známo.\ Byl\ nalezenec\ považován\ za\ otroka\ nebo\ za\ svobodného?\ Z\ jakého\ principu\ vycházelo\ římské\ právo?$

 $^{^9\}mathrm{Steven}$ Thompson. "Was Ancient Rome a Dead Wives Society? What did the Roman Paterfamilias Get Away With?" en. In: Journal of Family History 31.1 (Jan. 2006), pp. 3–27. ISSN: 0363-1990, 1552-5473. DOI: 10.1177/0363199005283010. URL: http://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0363199005283010 (visited on 04/26/2020).

¹⁰Treggiari Susan. Roman Marriage: Iusti Coniuges from the Time of Cicero to the Time of Ulpian. Oxford: Claredon Press, 1991.

¹¹Bonnie MacLachlan. Women in Ancient Rome: A Sourcebook. Bloomsbury Academic, 2013. ISBN: 978-1-4411-7749-0.

$Odpov\check{e}\check{d}$

Podívat se na to z pohledu Ius Naturale a Ius Civile. Citovat Gaia co je Ius Naturale a co je Ius Civile. Dále se na případ podívat pokud by došlo k osvojení. Stojí na principu equity. Přirozenoprávní teorie, všichni byli svobodní až na otroky, ti byli raní jako věci. Stránka 112.

Římské právo stálo na principu mater semper certa est, ve chvíli kdy tedy nebyl znám otec, odvozovalo se právní postavení dítěte od jeho matky, popřípadě věřím, že by později muset prokazovat svoje postavení nalezenec sám. V tomto případě je ale nutné v úvahu vzít i fakt, že postavení matky nalezence je nezjistitelné, z toho důvodu se postavení dítě od něj nemůže fakticky odvíjet.

Bohužel jsem k této problematice nenašel přesvědčivé stanovisko, nicméně si troufám tvrdit, že s ohledem na fakt, že římské právo stálo na přirozeněprávní teorii a dle Ulpiána tvořilo základní část římského práva takzvané *Ius naturale*, které považovalo každého člověka za svobodného ZDROJ . Byl by i takovýto nalezenec považován za svobodného občana, kterému by měl být, dle mého chápání římského práva, *ex officio* poručník, neboli tutor, v rámci *tutela impubertum* respektive *tutela Atiliana*.

1.6 Otázka šestá, vlastník domu na vinici

Otázka

Marcus postavil na svůj náklad na Gaiově vinici na místě, kde dříve stával jiný, již zbořený Gaiův domek, kam všichni včetně Tita vyšlapanou cestou chodili popíjet víno, s Gaiovým souhlasem nový viničný domek. Kdo byl vlastníkem tohoto domku? Mohl Titus bez dalšího chodit stejnou cestou k novému domku? Ahoj

1.7 Otázka sedmá, teorie právního úkonu

Otázka

K jaké teorii právního úkonu, resp. právního jednání (teorie projevu či teorie vůle) se hlásilo římské právo a hlásí Ústavní soud ČR? V čem tato teorie spočívá?

$Odpov\check{e}\check{d}$

Teorii projevu, musí být jasně formální určitý projev, to vychází z *Ius civile* postupem času se formalizované náležitosti začali opouštět. Strana 320. Teorie projevu normativní vůle. Ústavní seoud se dle mého názoru kloní k teorii vůle. Ahoj

1.8 Otázka osmá, pohledávka z hazardních her

Otázka

Titus a Marcus hráli v domku na Gaiově vinici o peníze kostky. Titus prohrál, ale neměl na zaplacení. Slíbil, že druhý den dluh splatí. Ač byl hlavou rodiny, jeho manželka Lucia ho doma opilého a s dluhem ze hry právě nevítala. Aby si ji usmířil, rozhodl se Titus v kocovině, že Markovi nezaplatí. Ten se ovšem zaplacení domáhal. Jak to podle práva s Markovou pohledávkou dopadlo?

$Odpov\check{e}\check{d}$

Pohledávka ze hry nebyla v Římě vymahatelná. Mohlo se tedy jednat pouze o nějakou morální obligaci.

1.9 Otázka devátá, koupě otroka

Otázka

Po tom všem Titus, na něhož se Marcus zlobil, uviděl v přístavu urostlého otroka, který by se hodil na gladiátora. Věděl, že Marcus, který měl gladiátorskou školu, mluvil o tom, že by potřeboval nové otroky. Titus tedy za otroka zaplatil a přivedl ho Markovi. Ten si otroka ponechal a dokonce Markovi odpustil, jak se minule zachoval. Markus ale za otroka zaplatil a především měl výdaje i s tím, než ho z přístavu přivedl do Markovy gladiátorské školy (nezaměňovat s CEVRO). O jaký právní vztah a institut se jednalo a kdo nesl náklady akce?

$Odpov\check{e}\check{d}$

Jedná se o darování.

1.10 Otázka desátá, vykoupení otroka

Otázka

Titus si ale nedal pokoj a opět "kalil". Otroci k tomu hráli a zpívali, on jim házel mince. Dělával to docela často, a tak otrok – kapelník měl ukrytý měšec s již slušnou sumou. Zato Titus se ocitl bez prostředků a přitom si chtěl koupit další pozemek na vinici. Mohl mu otrok nabídnout, že se za peníze, které měl v měšci, vykoupí z otroctví?

Odpověd

Musím zjistit, zda je v pořádku darování otrokovi peněž. Ano mohl, otrok se mohl vykoupit z otroctví. Otrok má peculinum.

Zdroje

Online zdroje

- [4] Lex XII Tabularum (English translation: ARS). URL: https://droitromain.univ-grenoble-alpes.fr/Anglica/twelve_Johnson.html (visited on 04/26/2020).
- [5] Sv. Ivo Muzeum Karlova Mostu. URL: http://www.muzeumkarlovamostu.cz/cz/karluv-most/sochy-na-moste/sv-ivo (visited on 04/26/2020).

Knižní zdroje

- [1] Bartošek Milan and Javorský Jan. *Encyklopedie římského práva*. Praha: Panorama, 1981.
- [2] BLAHO, Peter, HARAMIA, Ivan. a ŽIDLICKÁ, Michaela. Základy rímskeho práva. 1. vyd. Bratislava: Manz, 1997. ISBN: 80-85719-07-X.
- [3] Bonnie MacLachlan. Women in Ancient Rome: A Sourcebook. Bloomsbury Academic, 2013. ISBN: 978-1-4411-7749-0.
- [7] Treggiari Susan. Roman Marriage: Iusti Coniuges from the Time of Cicero to the Time of Ulpian. Oxford: Claredon Press, 1991.
- [8] Philip S. White and H. R. Pleasants. *The War of Four Thousand Years*. Harvard: Griffith & Simon, 1846.

Články

[6] Steven Thompson. "Was Ancient Rome a Dead Wives Society? What did the Roman Paterfamilias Get Away With?" en. In: Journal of Family History 31.1 (Jan. 2006), pp. 3–27. ISSN: 0363-1990, 1552-5473. DOI: 10.1177/0363199005283010. URL: http://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0363199005283010 (visited on 04/26/2020).